

dringsforslag Nr. 3 i Betænkningen. Jeg har allerede i Fjor fastholdt som Tidsgrænse for det stattepligtige Ophold de 4 Maaned, som nu ere Reglen for stattepligtigt Ophold efter de foreliggende Love, og saaledes som det er optaget i det foreliggende Regeringsforslag. Naar nu Flertallet i øvrigt er gaaet ned til at foreslaa 2 Maaned, saa finder jeg, at denne Tidsgrænse ligger alt for dybt, at man der er gaaet meget for vidt. I samme Retning er der jo ogsaa enkelte Røster, der have hævet sig her, thi lige oven over mit Underændringsforslag findes et andet, hvor Grænsen er sat til 3 Maaned. Det forekommer mig nu ogsaa, at den ærede Ordførers (Vojens) Foredrag lod skimte en Mulighed for, at man kunde enes til sidst om de 3 Maaned. Jeg skal i øvrigt bemærke, at naar jeg saa stærkt fastholder de 4 Maaned, saa er det ogsaa mere for at danne en Kontravægt til Fordringen om de 2 Maaned, og hvis der viser sig afgjort Stemning for de 3 Maaned, skal jeg ikke være utilbøjelig til at tage mit Underændringsforslag tilbage og vil da stemme for det foreliggende Underændringsforslag under Nr. 2, altsaa for de 3 Maaned, men foreløbig lader jeg, indtil jeg ser, hvorledes Diskussionen yderligere gaar, mit Underændringsforslag staa; jeg skal ikke komme nærmere ind paa Motiveringen, da jeg udtalte mig derom temmelig udførligt i Fjor.

Saa findes der til § 2 stillet et Underændringsforslag under Nr. 8, stillet af mig tillige med et andet æret Medlem (M. Madsen). Det refererer sig til Skattevedtægterne. Jeg maa i saa Henseende bemærke, at jeg ikke kan andet end indrømme, at der her er sket et overordentlig Fremskridt ved det nu foreliggende Flertalsforslag, idet man jo der, som ogsaa den ærede Ordfører udtalte i Dag, har genoptaget Fordringen om overhovedet at sætte Vedtægt som en Betingelse for den ny Maade at beskaffe paa. Jeg kan ikke andet end være tilfreds med dette Fremskridt, men det forekommer mig, at der samtidig er gjort en vel stor Indrømmelse til Sogneraadene. Idet jeg fuldstændig anerkender, at Sogneraadene skulle have fuld Lejlighed til at udtale sig om Vedtægternes Indhold og Beskaffenhed, ønskede jeg dog gerne i en højere Grad, end det er sket i den af Flertallet foretagne Redaktion, at fastholde Amtsrådets Myndighed som den Autoritet, der, under endelig Billigelse af Indenrigsministeriet, skal fastslaa Indholdet af Vedtægterne. Det, der i Aar har gjort mig betænkelig ved at gaa med til den Redaktion, der foreligger fra Flertallet,

er det, at der er givet Sogneraadene som et Flertal Ret til at være medbestemmende. Det kunde maaste endda, efter som jeg ser paa det, gaa an, naar Sogneraadene foretog skriftlige Indstillinger, og disse Indstillinger bleve samlede og vejede, og man da i Amtsrådet rettede sig væsentlig efter, hvad der saaledes fremkom. Men, naar det, som det vistnok er ærede Medlemmer bekendt, meget ofte er Tilfældet — og for øvrigt meget ofte til Gavn for Kommunernes Anliggender — at Sogneraadene holde Møder, hvori de dem interesserede kommunale Sager komme til Behandling, og man ved, hvorledes Stemningen let kan bølge op og ned ved en saadan mundtlig Forhandling, er det, jeg frygter for, at Afstemningen paa et saadant Møde skulde saa afgørende Betydning og saaledes komme til at binde Amtsrådet for meget. Jeg ønsker gerne her at fastholde den overordnede, kommunale Autoritets, Amtsrådernes, afgørende Indflydelse, og jeg har derfor tilladt mig at være med til at stille denne Underændring, der, som sagt, findes under Nr. 8. Dernæst har jeg til samme Paragraf stillet et Underændringsforslag under Nr. 9, hvori jeg foreslaar, at man helt skal sløffe det andet Stykke af Flertallets Redaktion af § 2, idet det forekommer mig, at man netop ved at vedtage de Bestemmelser, som der ere indsatte, gaar ad en Vej, som den ærede Ordfører selv, ikke blot i Dag men ogsaa tidligere, har udtalt sig imod, nemlig at man noget for meget angriber Princippet for Formue- og Lejlighedsbeskatning. Jeg ser nemlig heri en alt for bestemt Henvisning til, hvilket Hensyn der skal tages til andre Skatteindtægter, der ligge uden for, hvad man nu beskatter, nemlig Hartkornet. Jeg vil nok med mange andre ærede Talere have, at man skal gaa videre, end man nu gør ved Ansættelse af Stat efter Formue og Lejlighed; jeg vil nok, at man skal tage videre Hensyn, og vil ogsaa gerne se admitteret, at man i Vedtægterne optager Bestemmelser, der kunne bære noget videre, men jeg finder, at den Maade, man her er slaaet ind paa, gaar noget vel hurtigt til Værts, gaar noget ud over den rette Grænse. Naar man overhovedet gaar ind paa Vedtægtsinstitutionen og anerkender den, mener jeg, at man derigennem i sin Almindelighed har god og rigelig Lejlighed til at tage Hensyn til de Fremskridt, med Hensyn til Skatteansættelserne, som kunde være ønskelige, og jeg tror ikke, man behøver at opstille saa strenge Fordringer, som her er sket. — Saa har jeg endnu i Vædringsforslaget under Nr. 11, der subsidært er tiltraadt af et æret Medlem